

جغرافیا (نشریه علمی - پژوهشی انجمن جغرافیایی ایران)
دوره جدید، سال سوم، شماره ۶ و ۷ پاییز و زمستان ۱۳۸۴

نقش پلایا های سیستان در گسترش طوفانهای غبارزا (با استفاده از تصاویر ماهواره ای)

دکتر محسن رنجبر^۱، فاضل ایران منش^۲ و علی رضا دهقان^۳

چکیده

در میان واحدهای مختلف ژئومورفولوژی مناطق بیابان و ویژگیهای ژئومورفولوژیک پلایاها تأثیر زیادی بر گسترش طوفان های غبار زا در منطقه دارند لذا در این تحقیق به عنوان هدف انتخاب شد. برای رسیدن به کلیه نتایج مورد نظر در این تحقیق با استفاده از تصاویر ماهواره ای لندست، نقشه های توپو گرافی و زیرساخت سیستم اطلاعات جغرافیایی ایجاد گردید. سپس واحدهای اولیه پلایا بر روی تصاویر ماهواره ای جدا و با نمونه برداری مجدد در مرحله عملیات میدانی ویژگیهای ژئومورفولوژی آنها ثبت شد. اندازه گیریهای انجام شده بر روی تصاویر نشان داد که از مجموع ۱۴۹۳۱ کیلومتر مربع وسعت پلایا های منطقه که شامل هامونهای هیرمند، صابری و پوزک است، نزدیک به ۱۸ درصد وسعت منطقه را شامل می شود. این واحد بادو قسمت جداگانه تحت عنوان پلایا با تیپ کویر نمکی و پلایا با تیپ اراضی رسی لخت را در بر می گیرند.

واژگان کلیدی: بیابان، پلایا، سیستان، طوفانهای غبارزا

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

۱- عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهر ری

۲- دانشجوی دوره دکتری ژئومورفولوژی، دانشگاه تهران

۳- کارشناس ارشد ژئومورفولوژی

مقدمه

منطقه سیستان از جمله مناطق استان سیستان و بلوچستان است که با خصوصیات خود چون کمی نزولات جوی، درجه حرارت بالا، رطوبت نسبی اندک، پوشش گیاهی فقیر و میزان فرسایش آبی و بادی زیاد شناخته می‌شود. مهمترین عوامل ایجاد چنین پدیده‌ای تغییرات اقلیمی و فعالیتهای نامناسب انسانی است و از خصوصیات بارز آن هجوم ماسه‌های روان به اراضی کشاورزی، اماکن مسکونی و صنعتی، راههای مواصلاتی، خطوط ارتباطی و غیره است؛ به طوری که هم اکنون بالغ بر ۵ میلیون هکتار بیابان و نزدیک به یک میلیون هکتار پهنه‌ها و تپه‌های ماسه‌ای در استان وجود دارد و شرایط زندگی را در شهرستانهای زابل، ایرانشهر، چابهار و نیک شهر به حالت بحرانی در آورده و زیست ساکنان این مناطق را با تهدیدی جدی مواجه کرده است. اقدامات جدی به منظور جلوگیری از روند بیابانی شدن از سوی اداره کل منابع طبیعی استان سیستان و بلوچستان با انجام اقدامات مکانیکی و بیولوژیک که از آن به بیابانزدایی یاد می‌شود، از سال ۱۳۴۸ در دشت سیستان و نیز اطراف فرودگاه بین المللی زاهدان آغاز شده است. جدول ۱ خلاصه اقدامات گذشته در زمینه تثبیت شنهای روان و بیابان زدایی را در استان نشان می‌دهد.

برای اولین بار در سال ۱۳۵۳ با استفاده از تفسیر و مقایسه عکسهای هوایی سالهای ۱۳۳۵ و ۱۳۴۵ تحت عنوان بررسی چگونگی حرکت تپه‌های ماسه‌ای و ارتباط آن با بادهای غالب در استان سیستان و بلوچستان مطالعه‌ای انجام شد که در این بررسی با استفاده از نمونه برداری رسوبات از دیدگاه کانی شناسی و خواص فیزیکی و شیمیایی خاکها، چند دسته از اراضی، شامل ساحل رودخانه هیرمند و شعبات آن، سواحل دریاچه هامون، اراضی متروکه و فاقد پوشش گیاهی را منشأ تپه‌های ماسه‌ای شرق زابل تشخیص داده شد (۱۱، ص ۴۵). در سال ۱۳۸۱ براساس طرح شناسایی کانونهای فرسایش بادی و تعیین اولویتهای اجرایی کشور از میان ۱۴ استان کشور که تحت تأثیر فرسایش بادی قرار دارند، استان سیستان و بلوچستان با ۲۲۹۱۷۴ هکتار بالاترین رتبه را به خود اختصاص داده است (۹). سهم دشت سیستان در این استان از نظر مناطق تحت سیطره فرسایش بادی و مناطق بیابانی نسبت به سایر مناطق بیشتر است. اشتری مهرجردی و همکاران در سال ۱۳۸۰ مطالعه‌ای با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای در مورد ژئومورفولوژی سیستان انجام داده و نتیجه گرفته‌اند، با استفاده از روشهایی مانند تجزیه مولفه‌های اصلی می‌توان واحدهای ژئومورفولوژی، نظیر پدیمنت، مخروطه افکنه‌های فعال و نیمه فعال، رسوبات بادی و شنهای روان را تشخیص داد (۴، ص ۴۱۹ تا ۴۰۵). احمدی و همکاران (۱۳۸۴) با شناخت مناطق برداشت و کانونهای بحران با روش IRIFR.I دو واحد ژئومورفولوژی دشت سر و پلایا را در دشت تشخیص داده‌اند. از نظر میزان رسوبدهی رخساره‌ها را به دو گروه تقسیم کرده‌اند، به طوری که میزان رسوبدهی رخساره‌های دشت سر پوشیده را بین ۱۲۵۰۰ تا ۴۸۰۰۰ تن در کیلومتر مربع در سال و میزان رسوبدهی واحد پلایا را بین ۸۰۰۰ تا ۳۰۰۰۰ تن کیلومتر مربع در سال برآورد نموده‌اند (۱).

سال ۱۳۸۴ در طرح تحقیقاتی با عنوان بررسی ویژگیهای طوفان‌های سیستان و محاسبه بار رسوبی حمل شده توسط این طوفانها با استفاده از سنجد AVHRR از ماهواره NOAA و سنجنده MODIS از ماهواره TERRA و همچنین تله‌های رسوبگیر نمونه برداری از ذرات حمل شده در طوفانها انجام دادند و خاستگاه اصلی طوفانها را سطح پلاهای هامون صابری تشخیص داده شده است (۵، ص ۲۵ تا ۳۳).

در مطالعه ای در بیابان بزرگ تاکیماکان چین که توسط Ma-An در سال ۱۹۹۳ گزارش شده است. از تصاویر رنگی کاذب ۷۵۴ با مقیاس پانصد هزارم به همراه نقشه‌های توپوگرافی با همان مقیاس برای تفسیر نقشه‌های فرسایش بادی استفاده شد. در این تحقیق پارامترهای شکل تپه ای ماسه ای، شامل ارتفاع، فاصله و سرعت جابجایی اندازه گیری شد (۱۳، ص ۳۰۱ تا ۳۰۷). Navone و همکاران در سال ۱۹۹۶ (صفحه ۱۹۳ تا ۱۹۸) در ایالت پامپای آرژانتین به کمک پردازش تصاویر ماهواره ای تلاش کردند تا درجات فرسایش بادی را برآورد نمایند (۱۴، ص ۱۹۳-۱۹۸). Do sari با استفاده از تصاویر ماهواره ای لندست TM و اندازه گیریهای صحرایی در هشتاد سایت متفاوت از بیابانهای کویت نشان دادند که بین بازتاب طیفی و مواد سطحی بیابانها ارتباط وجود دارد. آنها با استفاده از روش طبقه بندی نظارت نشده و عملیات میدانی محدوده لکه‌های نفتی، مناطق مرطوب، ماسه‌های فعال و مناطق با پوشش گیاهی را تفکیک نمودند. همچنین دریافتند که بازتابهای بالا در برخی از سایت‌های نمونه برداری مربوط به رنگ روشن ماسه‌هایی است که اخیراً جابجا شده و دانه بندی کوچکی دارند (۱۱).

جدول (۱) خلاصه اقدامات گذشته در زمینه تثبیت شن‌های روان و بیابان‌زدایی در منطقه سیستان

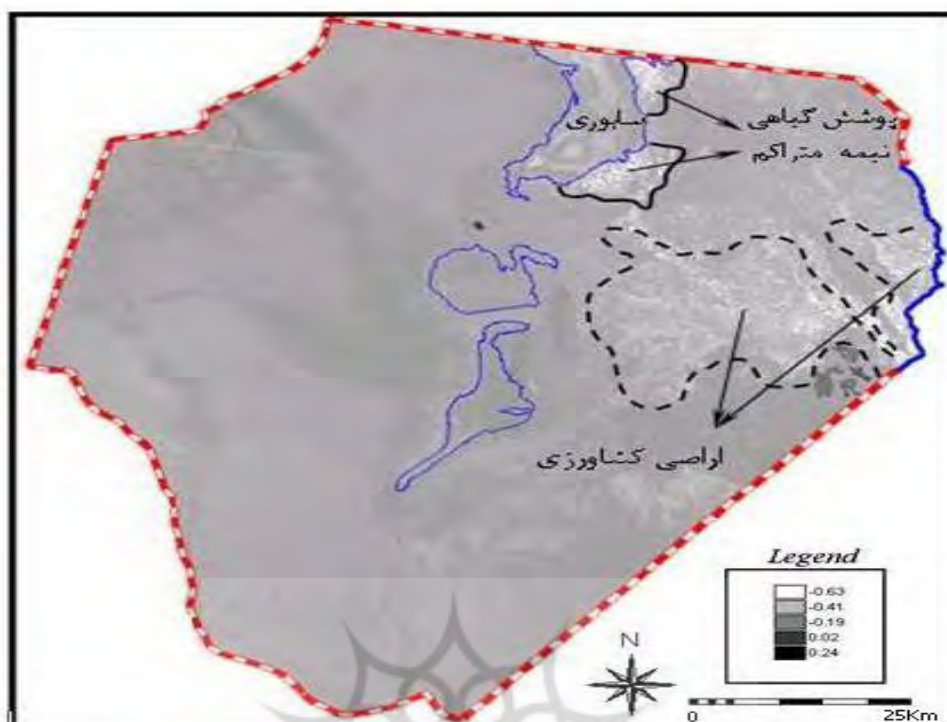
سال	نهالکاری (هکتار)	بذر پاشی و بذر کاره به هکتار	حفاظت و قرق به پاشی (هکتار)	مراقبت و نگهداری (هکتار)	تولید نهال گلدان (هزار اصله)	بادشکن به کیلومتر
۱۳۵۸-۱۳۴۸	۱۵۰۰۵	۳۴۳۷۳	۲۵۱۹	۱۹۶۰۰۰	۴۰۵۱	۷/۵۴۰
۱۳۶۹-۱۳۵۹	۱۴۵۵۰	۴۲۰۴	۱۱۲۵۵	۵۱۵	۶۷۶۵	۴/۱۲۰
۱۳۸۰-۱۳۷۰	۲۲۹۶۹	۱۲۹۷۷	۸۵۴۴	۱۳۹۷۲	۲۵۹۱۹	۲/۴۷
۱۳۸۰	۱۳۷۶	۹۰۰	۱۷۸۰	۹۴۹۲	۶۱۰	۲۴۰
جمع کل	۵۳۹۰۰	۲۰۶۷۹۰	۲۴۹۰۸	۳۷۹۹۷۹	۳۳۲۹۴	۳/۹۴۸

مواد و روشها

در این تحقیق ضمن انجام مطالعات کتابخانه ای و مرور منابع، به جمع آوری منابع نقشه ای و داده ای رقومی موجود در سطح منطقه پرداخته شد. منابع نقشه ای بیشتر به صورت آنالوگ و کاغذی و شامل نقشه های توپوگرافی ۱:۲۵۰۰۰۰ و نقشه های توریستی بودند. اما داده های رقومی با دو قالب سلولی^۳ و برداری^۴ به ترتیب شامل تصاویر ماهواره ای و لایه های اطلاعاتی خطوط منحنی های تراز و شبکه آبراهه ها و از این قبیل را شامل می شد (جدول شماره ۲). علاوه بر موارد فوق، در ادامه تحقیق نیز مشاهدات حاصل از برداشت ها و اندازه گیری های صحرائی کمک زیادی در تجزیه و تحلیل و تفسیر واحدهای پلایا نمود. به لحاظ نرم افزاری برای انجام امور گرافیکی از نرم افزار فتوشاپ و برای پردازش تصاویر از نرم افزاری آرک جی آی اس و برای روی هم گذاری و ویرایش داده ها و تهیه خروجی ها از نرم افزار ایلویس استفاده شد.

پس از جمع آوری داده های مورد نیاز لازم بود زیر ساخت داده ها اعم از تصاویر ماهواره ای و داده های مکانی و توصیفی در یک سامانه اطلاعاتی یکپارچه قرار گیرند تا ضمن سازگاری با یکدیگر، در شرایط تلفیق و تجزیه و تحلیل بتوان اطلاعات مناسب با اهداف تحقیق را از آن ها استخراج نمود. بدین منظور با استفاده از سامانه های اطلاعات جغرافیایی (GIS) داده هایی نظیر نقشه های توپوگرافی، نقشه توریستی سیستان و سایر داده های مکانی در سامانه مختصاتی متریک (UTM) رقومی گردیدند. همچنین اطلاعات توصیفی مربوط به هر کدام از لایه های تولید شده به شکل جداول جداگانه در محیط نرم افزار GIS تولید و به آنها مرتبط گردید.

پس از ایجاد زیر ساخت داده ها، به دلیل وسعت منطقه، دور از دسترس بودن و همچنین کاهش هزینه های تحقیق استفاده از تصاویر ماهواره ای امری ضروری به نظر می رسید. به منظور ایجاد ارتباط تصاویر ماهواره ای با زیرساخت داده هایی که در مرحله قبل تولید شده بود، با استفاده از روش ها و تکنیک های موجود، تصاویر لندست به لحاظ هندسی و رادیومتریکی تصحیح گردیدند و در یک پایگاه داده با سایرین قرار گرفتند. سایر پردازش ها بر روی تصاویر در جهت آشکار سازی واحد های ژئومورفولوژی و تشخیص پلایا شامل بارزسازی طیفی، تهیه تصاویر رنگی کاذب، استفاده از شاخص گیاهی (NDVI) و غیره صورت گرفت (شکل ۱). پس از تعیین واحدهای پلایا، محل نمونه ها با توجه به تفاوت های بازتابی از سطح آن ها در تصاویر ماهواره ای مشخص و در مرحله عملیات میدانی ویژگی های آن ها مورد بررسی قرار گرفت. لازم به ذکر است که، انتخاب محل نمونه ها و توزیع آن ها به گونه ای بود که با توجه به وسعت واحدها از توزیع یکنواختی برخوردار باشند.

شکل (۱) نقشه شاخص پوشش گیاهی (NDVI)

جدول (۲) اطلاعات و داده های مورد استفاده

ردیف	نوع داده ها	شماره داده	مقیاس	تاریخ	توضیحات
1	ETM+	039-158	اندازه سلول ۳۰ متر	28/10/2000	ماهواره لندست
2	ETM+	038-157	اندازه سلول ۳۰ متر	01/07/2000	ماهواره لندست
3	ETM+	039-157	اندازه سلول ۳۰ متر	12/04/2000	ماهواره لندست
4	نقشه توپوگرافی	1-41 NH	250000: 1	1378	زابل
5	نقشه توپوگرافی	2-41 NH	250000: 1	1378	
6	نقشه توپوگرافی	5-41 NH	250000: 1	1376	دریاچه هامون
7	نقشه توپوگرافی	6-41 NH	250000: 1	1378	چهار برجک
8	نقشه توریستی سیستان	_____	300000: 1	1377	_____

نتیجه گیری

ناحیه سیستان با ۸۱۱۷ کیلومتر مربع، در قسمت شمالی این استان بین عرض جغرافیایی ۳۰ درجه و ۱۵ دقیقه الی ۳۱ درجه و ۳۰ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی ۶۰ درجه و ۲۴ دقیقه الی ۶۱ درجه و ۵۵ دقیقه شرقی قرار دارد منطقه سیستان با مرکزیت شهرستان زابل عمدتاً دشت پهناوری است که در

شمال شرقی استان سیستان و بلوچستان و در شرق ایران واقع شده است و حوزه مسطح و مسدودی است که از آبرفت‌های دلتای قدیمی و فعلی رود هیرمند تشکیل شده است (۷).

دشت سیستان از نظر زمین شناسی عمومی دنباله بلوک هلمند می باشد. این دشت که گسل هریرود در غرب آن واقع است، از بقایای دریایی دوران سوم تشکیل شده که بعداً در اثر حرکات تکتونیکی و آخرین فاز کوهزایی آلپی (پاسادنین) به شکل چاله ای در آمده است. سپس در اثر انباشته شدن رسوبات و آبرفتهای حاصل از آبهای جاری (بویژه هیرمند) پر شده و به شکل کنونی در آمده است. ضخامت رسوبات در اطراف زابل در حدود ۲۵۰۰ متر است (۹).

ارتفاع متوسط دشت سیستان ۵۰۰ متر و بلند ترین نقطه آن کوه خواجه با ارتفاع ۵۹۵ متر است. دشت سیستان فاقد سفره آب زیر زمینی می باشد چاله ها و فرورفتگیهای فوق الذکر سطح پایه زهکش مسیلهها و رودهای اطراف بخصوص رود هیرمند می باشند. ارتفاع کف چاله ها بین ۴۷۱ تا ۴۷۷ متر است. باتلاقیهای به صورت نواری با پهنای متغیر اطراف دریاچه را فرا گرفته است (۶).

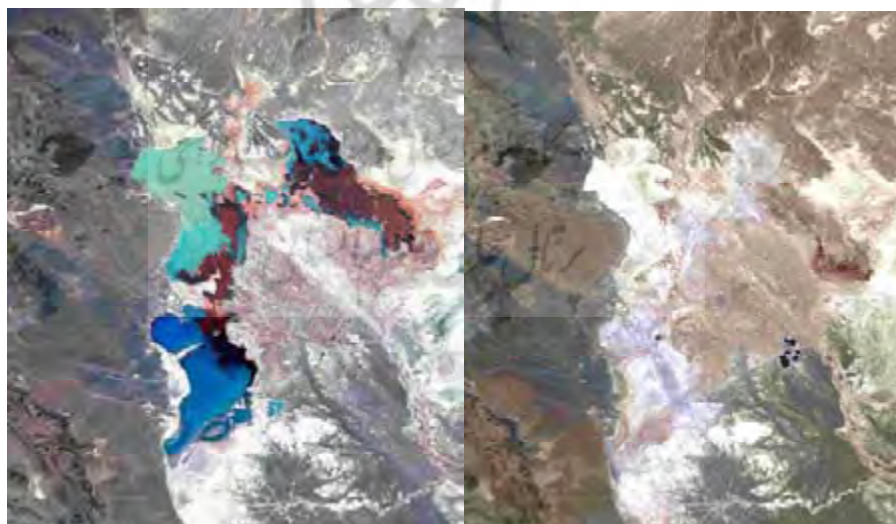
علاوه بر هامونها واحد های عمده ژئومورفولوژی منطقه سیستان مشتمل بر پهنه کوهستانی، نواحی کوهپایه ای، دشتهای مرتفع و دشت فرو افتاده زابل یادگانه های دریاچه ای عوارض بادی در منطقه شناسایی شده است. واحد کوهپایه ای از چهار زیر واحد تشکیل شده است از جمله: دشت سر (گلاسی) که خود مرکب از سه واحد مخروط افکنه های مرکب (باهادا) دشت ریگی و مسیلهها است (۶).

مهمترین رسوبات بادی منطقه در حوالی نیاتک و ملکی میانکنگی، قلعه نو و جزینک شناسایی شده است (۱۰). تپه های ماسه ای عمدتاً در شمال شرقی زابل و در امتداد رودخانه مالکی و نیاتیک به مساحت حدود ۳۰۰ هکتار گسترده شده اند. این تپه ها متحرک هستند و هجوم آنها به روستاهای اطراف موجب تخلیه مردم از چند روستا شده است. در حاشیه چاله های هامون یاردانگها و برخانهای مشاهده می شود. وزش بادهای ۱۲۰ روزه سیستان در سطح رسوبهای سست کفه های رسی را باید مسئول پیدایش این عارضه دانست. واحد ژئومورفولوژی چاله های داخلی یا واحد پلایا که بخشی از دشت سیستان را در بر می گیرد در واقع شامل چاله های هامون هیرمند، صابری و پوزک است. این واحد مسطح با پروفیل مقعر است که باعث تجمع آبهای سطحی و زیرزمینی می شود. همچنین در اثر تجمع آبها، رسوبات ریزدانه و املاح نمکدار در آن دیده می شود. این واحد با دو قسمت جداگانه تحت عنوان پلایا با تیپ کویری نمکی و پلایا با تیپ اراضی رسی لخت را در بر می گیرند. پلایا با تیپ کویری نمکی بصورت نواری کامل، حواشی دریاچه هامون هیرمند و بیشتر قسمت های پایاب رودخانه شیله به وسعت ۶۰۲ کیلومتر مربع را در بر می گیرند و پلایا با تیپ اراضی رسی لخت در قسمت های شرقی دریاچه های هامون هیرمند، هامون صابری و پوزک ها با وسعتی معادل ۱۹۹۲ کیلومتر مربع واقع شده است. این اراضی در واقع مناطقی هستند که به

بررسی نقشه شاخص پوشش گیاهی (NDVI) نشان می‌دهد که میزان این شاخص برای مناطق فوق بین ۰/۲۹- تا ۰/۳۲- است. پایین بودن شاخص فوق به دلیل وجود نیزارهای نیمه متراکم و استمرار پدیده خشکسالی و فشار چرای دام در سالهای اخیر است. علاوه بر پدیده خشکسالی، تردد وسایل نقلیه واز بین بردن پوشش گیاهی، باعث تشدید فرسایش در منطقه شده است.

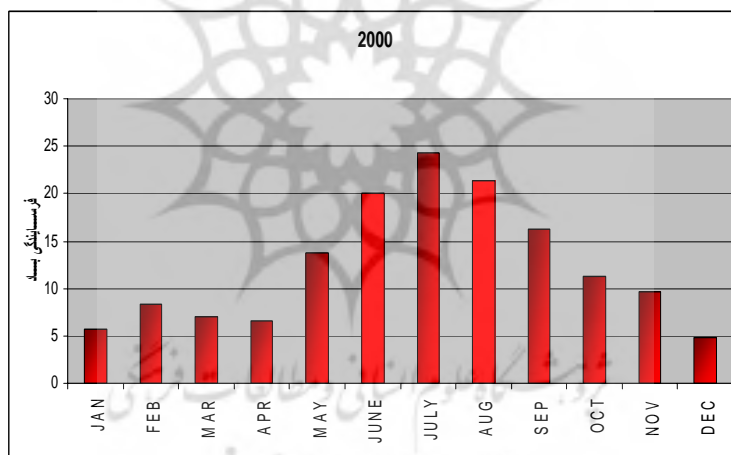
شکل (۴) وجود نیزار در واحد دشت (جاده زابل به سمت میل نادر)

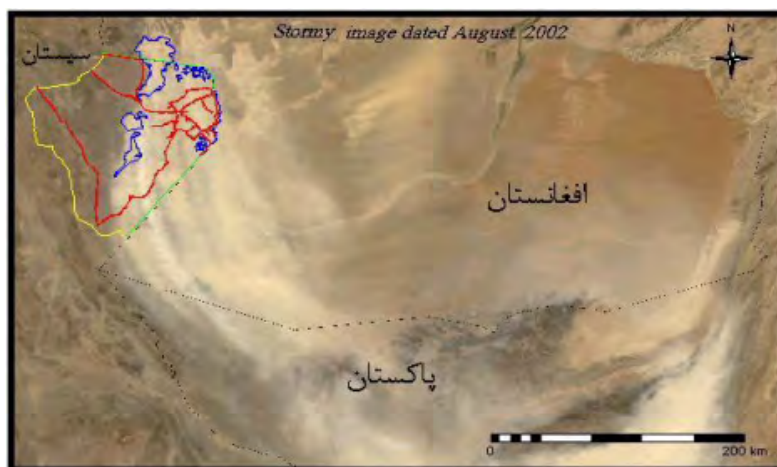
شکل (۵): خشک شدن هامون ها در اثر خشکسالی (۲۰۰۱ و ۱۹۹۶ لندست)

در برخی از مناطق این واحد مانند حواشی هامون پوزک، پوسته خشک و سخت شده بدون پوشش گیاهی یا با پوشش گیاهی خیلی کم و پهنه رسی نسبتاً سخت به همراه پوشش ضعیف شور پسند

دیده می شود. در این واحد باد با شدت عمل بیشتری وظیفه حمل و انتقال ذرات را انجام می دهد و پدیده باد بردگی را در این اراضی بوجود آورده است (شکل ۸). همچنین وجود عوارضی به صورت نیمکت در قسمتی از هامونها که بقایای پوشش گیاهی و نیزارها وجود دارند قابل مشاهده هستند. ارتفاع این عوارض به ۱۰ سانتی متر نیز می رسد (شکل ۹). قدرت فرساینده باد آنقدر زیاد است که در مسیر خود، خاک قسمتهایی که تراکم ریشه در آن کمتر است را جدا کرده و منتقل می کند (شکل ۶ فرساینده باد در ماههای مختلف را نشان می دهد). مواد برداشت شده به صورت تلماسه هایی در اطراف نیکاه و در پای گیاهان سالسولا تجمع کرده اند. معمولاً ۰٫۵ تا ۱ متر است و به ندرت به ۲ متر می رسد در منطقه مشاهده می شود (شکل ۱۰). وجود این نوع گیاه حکایت از شور بودن این رسوبات دارد. بررسی دانه بندی ذرات تشکیل دهنده برخی از این تلماسه ها نشان می دهد که عمده آن ماسه نبوده و در واقع کلوخه های ریزی به ابعاد ۲ الی ۳ میلیمتر هستند که از سطح این دشتهای کنده شده اند. اندازه این کلوخه ها بسیار بزرگتر از ماسه های بادی است.

شکل (۶): نمودار فرساینده باد در سال ۲۰۰۰ به تفکیک هر ماه در ایستگاه زابل

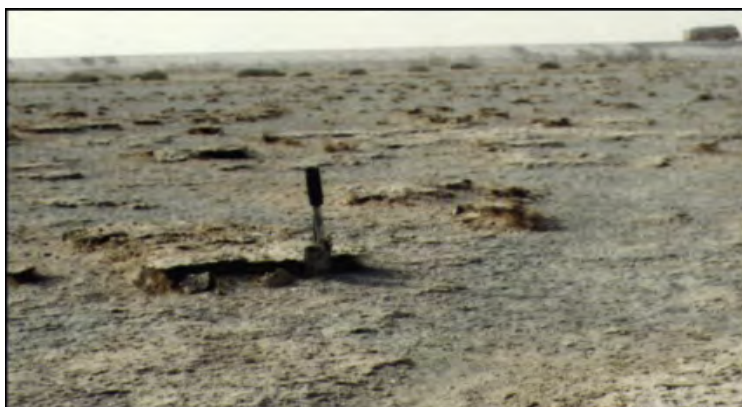

شکل (۷) تشکیل طوفان های غبارزا در منطقه سیستان، تصویر ماهواره ای MODIS آگوست 2002

همچنین این واحد دارای خاک نسبتاً عمیق و بافت متوسط تا سنگین است. بیشترین میزان EC در این واحد در خاک های شور و پف کرده، شوره زار ها و اراضی رسی قرار دارد. این مقادیر برای سطح خاک در حدود ۳۱ تا ۲۴۰ DS/m است. در واحد پلایا نوع خاک از خیلی شور تا خیلی زیاد شور می باشد. یکی دیگر از خواص شیمیایی خاک که فعالیت های بیولوژیکی خاک را کنترل می کند میزان PH است. بررسی های خاک شناسی نشان داده است که میزان PH خاک اغلب حالت قلیایی دارند (بین ۷/۷ تا ۸/۷۹). بنابراین، با توجه به مطالب فوق مشخص می شود که خاک های منطقه مورد مطالعه شور و قلیایی هستند.

شکل (۸) بستر هامون یوزک - پایین تر از ده گله بچه (به سمت جنوب).

شکل (۹) باد بردگی شدید بوجود آمده در دشتهای پست حاشیه هامون

شکل (۱۰): (نبکا) تلماسه‌های تشکیل شده در پای گیاهان سالسولا

بحث و نتیجه گیری

بادهای ۱۲۰ روزه سیستان از اواسط بهار تا اواخر تابستان هوای تقریباً خشک ناشی از مکیده شدن هوای گرم و خشک دشت کویر را به منطقه سیستان به ارمغان می‌آورد. این هوا به دلیل خشک بودن، ذرات بخار آب موجود در سطح جو را جابجا می‌کند و از آنجایی که هوای مرطوب دیگری جایگزین آن نمی‌شود، رطوبت نسبی افزایش یافته و بر میزان خشکی هوا افزوده می‌شود. در چنین شرایطی تبخیر افزایش می‌یابد. با افزایش تبخیر، میزان رطوبت خاک نیز کاهش می‌یابد و آن را مستعد فرسایش بادی می‌کند. فرسایش بادی باعث از بین رفتن ذرات مغذی رویه خاک که اندازه‌ای کمتر از ۲ میکرون مانند هوموس، رس و املاح خاک شده و می‌تواند آن‌ها را به شکل طوفان‌های غبارزا تا مناطق دور دست منتقل کند (شکل ۷). این عمل به خصوص با حضور نمک تسهیل می‌شود. زیرا تشکیل جوشش‌های نمکی گاهی با انعقاد ذرات رس و لیمون به صورت کلوخه‌های بسیار کوچکی همراه است. در شرایط مناسب باد قادر است این افق شبه ماسه را از محل خارج سازد (شکل ۸). نتیجه چنین عملی کاهش حاصلخیزی پایین آمدن درآمد، کاهش محصولات و از بین رفتن زمین‌های کشاورزی خواهد بود. همچنین حضور نمک سبب می‌شود

ذرات ریزی که توسط باد حمل می شوند به اطراف شاخه های بوته هاگرد هم آیند. با تلفیق نقشه های ژئومورفولوژی و تصاویر ماهواره ای ملاحظه می شود که تیپ اراضی رسی لخت از مهمترین محل های برداشت ذرات گرد و غبار در طوفانهای سیستان به شمار می رود. این اراضی منطبق با چاله های داخلی صابری و پوزکهاست. بنابراین، به نظر می رسد راهکارهای مقابله با این پدیده به خصوص در زمان وزش بادهای ۱۲۰ روزه که سطح این چاله ها خشک هستند، می تواند با رویکرد فرامنطقه ای مد نظر قرار گیرد. رویکرد اول شامل اقداماتی نظیر مدیریت تقسیم آب رودخانه هیرمند، ذخیره سازی سیلابها و رویکرد دوم می تواند انجام اقدامات حفاظتی برای جلوگیری از افزایش غلظت گرد و غبار در مسیر حرکت، از طریق استقرار پوشش گیاهی باشد.

مآخذ

- ۱- احمدی، حسن. ۱۳۷۷. ژئومرفولوژی کاربردی، جلد دوم. (بیابان-فرسایش بادی). انتشارات تهران. ۵۷۰ صفحه دانشگاه
- ۲- اختصاصی، محمد رضا و حسن احمدی، ناصر باغستانی، علی خلیلی و سادات فیض نیا. ۱۳۷۵. منشأیابی تپه های ماسه ای در حوزه دشت یزد- اردکان. مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع. شماره انتشار ۱۴۵-۱۳۷۵
- ۳- اختصاصی، محمد رضا. ۱۳۷۶ تعیین سرعت آستانه فرسایش بادی اراضی حوزه دشت یزد اردکان به کمک کاربرد تله های رسوبگیر و دستگاه سنجش فرسایش بادی. انتشارات مرکز تحقیقات مناطق کویری و بیابانی ایران
- ۴- اشتری مهر جردی، عالییه، مصطفی کریمیان اقبال و وحیدچیت ساز ۱۳۸۰ مطالعه ژئومورفولوژی سیستان با استفاده از سنجش از دور. اولین کنفرانس ملی بررسی راهکارهای مقابله با بحران. زابل. جلد دوم.
- ۵- ایرانمنش، فاضل. محمود عرب خدری و مجتبی اکرم ۱۳۸۴. بررسی مناطق برداشت ذرات گرد و غبار و ویژگی های انتشار طوفانهای منطقه سیستان. نشریه علمی، تحقیقاتی و آموزشی پژوهش و سازندگی. شماره ۶۷، تابستان ۱۳۸۴.
- ۶- پور کرمانی محسن و زمردیان محمد جعفر ۱۳۶۷. بحثی پیرامون ژئومورفولوژی استان سیستان و بلوچستان فصلنامه تحقیقات جغرافیایی شماره ۹
- ۷- دانیل کلینسکی ترجمه پاشایی عباس ۱۳۸۱، کویرهای ایران و خصوصیات ژئومورفولوژیکی ۳- وپالئوکلیماتولوژی آن سازمان جغرافیایی نیروهای مسلح
- ۸- دفتر فنی تثبیت شن و بیابانزدایی (با همکاری شرکت مهندسی مشاور توسعه و احیای کشاورزی تاک سبز). ۱۳۸۱ طرح شناسائی کانونهای بحرانی فرسایش بادی و تعیین اولویت های اجرایی در ۱۴ استان بیابانی کشور. سازمان جنگل ها، مراتع و آبخیزداری کشور.
- ۹- رنجبر محسن - ایران منش فاضل - ولی شریعت پناهی مجید ۱۳۸۶ - بررسی اثرات خشکسالی بر فرسایندهای باد و فرسایش در منطقه سیستان با استفاده از تصاویر چند زمانه ماهواره ای - دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرری
- ۱۰- علایی طالقانی محمود ۱۳۸۱ ژئومورفولوژی ایران انتشارات قومس تهران
- ۱۱- ملکوتی، محمد جعفر. ۱۳۵۳ بررسی چگونگی حرکت تپه های شنی در استان سیستان و بلوچستان با استفاده از عکسهای هوایی. پایان نامه فوق لیسانس خاکشناسی دانشگاه تهران. ۴۹ صفحه با دو نقشه.
- 12 - Doasari, Ahmad. 1992-1996. Damage assessment of the desert and coastal environment of Kuwait by remote sensing. [http:// www.bu.edu/ remote sensing/ Kuwait/ effects. Html](http://www.bu.edu/remote_sensing/Kuwait/effects.Html).
- 13- Ma-An, 1993. A wind erosion study by using the landsat images on Taklimakan desert. Chinese Journal of Arid Land Resources, 6:4, 301-307.
- 14- Navone, S.M, O.J., Santanagloia, A.E., Maggi, 1996. Determination of different wind erosion rates by multispectral imaging and computer aided data processing. Revista de la facultad de Agronomia Unviversidad de Buenos Aies, 15: 2-3, 193-198.